

ben is van nyugalma, ereje, türelme, ideje kicsiny családi ügyekkel foglalkozni. Tulajdonképpen Neki lett volna szüksége segítségre, és Ő ad segítséget. Megszólal ismét, és ez a szó a lelkipozás csendes szava. Kálvin János azt mondja e hely magyarázatánál, hogy Krisztusnak anyja iránt érzett szeretete méltó a megcsodálásra. Nem szólok semmit teste nehezen elviselhető meggyötörtetéséről - mondja Kálvin -, nem emlegetem a gyalázásokat, amelyeket elszenvedett, de ámbár az Isten ellen való rettenetes káromlások megfoghatatlan fájdalommal töltötték el a lelkét és bár szörnyű harcot állott ki a halállal és az ördöggel, mégis ezek közül egyik sem akadályozta meg Őt abban, hogy gondoskodjék az anyjáról. Ebből megtanulhatjuk, hogy mimódon kell a kötelességünket teljesítenünk Isten iránt és az emberek iránt.

ASSZONY.

Mária számára most teljesedik be Simeon próféciája: "Még a te lelkedet is áthatja az éles tör." /Lk 2,35/ Ha most Jézus így szól: "Anyám, édesanyám", akkor csak mélyebbre hatol az éles tör az anyai szívben. De így szólal meg csendes, elhaló hangon: "Asszony!" Így szólította meg Őt a kánai mennyegzőn is. Ez a megszólítás nemcsak azt jelenti, hogy Vele a földi kötelékeket megszakítottak tekinti, hanem arra is utal, hogy Mária is, az ő édesanyja is, most már az Isten Fiát lássa Benne. Azt jelenti e szó, hogy az érzelem helyét - bármily szent és igaz legyen is az anyai érzelem - a hitnek kell elfoglalnia Mária szívében is.

Elhomályosodó tekintete most a szeretett tanítványt keresi, s neki ezt mondja:

ÍME A TE ANYÁD.

Nem azt mondja Jánosnak, hogy íme az én anyám, fogadd magadhoz, viseld gondját, mintha a tied lenne. Nem, Ő határozottan így szól: "Íme a te anyád!" Benne érezzük ebben a kijelentés-